

EERO SIPILÄ 100 VUOTTA

Tänä vuonna tulee kuluneeksi sata vuotta musiikkipedagogi, säveltäjä, kuoronjohtaja ja urkuri Eero Sipilän (27.7.1918–18.5.1972) syntymästä. Suoritettuaan filosofian kandidaatin tutkinnon Helsingin yliopistossa ja urkujensoiton diplomitutkinnon Elis Mårtensonin johdolla Sibelius-Akatemiassa Sipilä teki elämäntyönsä Kajaanin opettajaseminaarin musiikin lehtorina. Musiikkitieteen pro gradu -tutkielman aiheena oli hymnologi Rudolf Lagi. Sävellystä Sipilä opiskeli Leevi Madetojan, Sulho Rannan ja Aarre Merikannon johdolla.

Sipilän sävellyksissä klassiset muotorakenteet yhdistyvät arkaistiseen tai modernistiseen sävelkieleen. Sipilän mielenkiinto vanhaan musiikkiin, esimerkiksi keskiajan sävellystekniikoihin, näkyy hänen 1950-luvun tuotannossaan. 1960-luvulla Sipilä kiinnostui radion välityksellä puolalaisen Krzysztof Pendereckin kenttäteknikasta. 1960–1970-luvuilla syntyneet vokaaliteokset kuten kuorolle sävelletyt *Super flumina Babylonis* ja *Fot mot jord* sekä laulusarjat *Sein und Schein* ja *Tiitiäisen satupuusta* ovat aikansa suomalaisen taidemusiikin klassikoita. Sipilän urkumusiikki ajoittuu pääasiassa 1950-luvulle. Koraalipohjaisissa urkuteoksissaan hän näyttäytyy rohkeana ja tinkimättömänä liturgisen musiikin uudistajana. Sipilä myös toimitti kuoro- ja urkumusiikin kokoelmia.

Urkuri Peter Peitsalo ja Suomalainen kamarikuoro johtajanaan Eric-Olof Söderström esittävät Eero Sipilän keskeiset kuoro- ja urkuteokset konsertissaan Helsingin Meilahden kirkossa sunnuntaina 28.10.2018 klo 18. Konsertissa kuullaan kantaesityksenä kenttäteknikkaa hyödyntävä laajamittainen urkuteos *für Orgel*, jonka orkesteriversio Radion sinfoniaorkesteri esitti säveltäjän kuoleman jälkeen.